

ប្រវត្តិ

ជនភី

អំឡុង . បណ្ឌិតប្រធាន

សំពះព្រះខែ . អភិបាល

ភ្នំពេញ

៦១៤.៣០

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហារ គូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
គរុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rishho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

អារម្ភកថា

សៀវភៅ « ប្រវត្តិដងកើ និង បុណ្យរុំទុក បណ្ឌិតប្រមិត្ត ស៊ីម ព្រះខែ អករវិបុល » នេះ គឺជាវណ្ណកម្មមួយកើតឡើង អាស្រ័យដោយការយក ចិត្តទុកដាក់របស់គណៈបក្សប្រជាជនកម្ពុជា រដ្ឋាភិបាល នៃរដ្ឋកម្ពុជា និង ណែនាំស្វែងរកការសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា ដែលបានអនុញ្ញាតជាគោល ការណ៍ ឱ្យកសាងវេទិកាដ៏ប្រណីតមួយ ទុកជាសម្បត្តិវប្បធម៌ជាតិយូរអង្វែង ដោយរក្សានូវសោភណភាព ដូចប្រាសាទទាំងឡាយនៅក្នុងរាជវាំង និង កសាងឡើងវិញ នូវវិហារតូចតិរ ត្រង់ដងកើ ដែលត្រូវ វិនាសអន្តរាយក្នុង របប ប៉ុល ពត ហើយរៀបចំឱ្យបានសមរម្យ ស្របនឹងការរីកចំរើនរបស់ រដ្ឋធានីភ្នំពេញ បើកឱកាសជូនប្រជាជនគោរពចូជាតាមជំនឿ ។

គណៈកម្មការសាងសង់មួយក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយចាប់ ដំណើរការសាងសង់ពី ថ្ងៃសុក្រ ១៥ រោច ខែផល្គុន ព.ស ២៥៣៥ ត្រូវនឹង ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩១ និងហើយស្រេចជាស្ថាពរ ប្រារព្ធពិធីសម្ពោធបើកឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ នៅថ្ងៃ ពុធ ១៤ កើត ខែកត្តិក ព.ស ២៥៣៥ ត្រូវនឹងថ្ងៃ ២០ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩១ មានតំលៃសរុប ១៨ លានរៀល ។

គណៈកម្មការកណ្តាលរៀបចំពិធីបុណ្យ បានតម្រូវឱ្យខុទ្ទកាល័យ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិណែនាំ និង ក្រសួងយោសនាការ វប្បធម៌ ស្រាវជ្រាវប្រវត្តិ ដងកើ និង វិហារទាំងពីរ ដើម្បីទុកជា ឯកសារ ជាគុណប្រយោជន៍ដល់ការ ស្រាវជ្រាវទៅអនាគត ។

យើងខ្ញុំ អ្នកនិពន្ធអត្ថបទនេះ បានខិតខំស្វែងរកឯកសារ
 មូលដ្ឋាន តាមបណ្តាល័យ តាមវត្តអារាម តែពុំបានជួបប្រទះឯកសារណាមួយ
 និយាយពីប្រវត្តិដងកើសោះឡើយ ។ ប៉ុន្តែជាអំណោយផលម្យ៉ាង យើងខ្ញុំ
 ទទួលបានប្រវត្តិដងកើនេះ តាមរយៈការនិយាយផ្ទាល់មាត់ពីព្រះសង្ឃ
 គ្រហស្ថជាច្រើន ដែលបានដឹងរឿងនេះ ។

យើងខ្ញុំជឿជាក់ថា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អត្ថបទនេះនឹងផ្តល់
 នូវគុណប្រយោជន៍យ៉ាងសំខាន់ដល់ការស្រាវជ្រាវ ស្តីពីជំនឿ ទំនៀមទម្លាប់
 អក្សាស្រ័យ សន្តានចិត្ត អត្តចរិត និង បំណងប្រាថ្នា របស់ជនជាតិមួយ គឺ
 « ជនជាតិខ្មែរ » ។

សូមឧទ្ទិសវណ្ណកម្មនេះ ជូនចំពោះវិរជនជាតិ កវី បណ្ឌិត ព្រះសង្ឃ
 គ្រហស្ថ សូមព្រលឹងស្នេហាជាតិ ស្នេហាវប្បធម៌ ប្រពៃណីរបស់ជាតិ ស្ថិត
 នៅជាប់ជានិច្ច ក្នុងមនសិការកូនខ្មែរគ្រប់រូប

សូមសុខសន្តិភាព និង ការបង្រួបបង្រួមជាតិ ស្ថិតស្ថេរជានិច្ច នៅ
 លើមាតុភូមិទឹកដីអង្គរ នៃជ្រោយសុវណ្ណភូមិ ។

អ្នកនិពន្ធ

ប្រវត្តិ ដងកើ

ឆ្នាំ ១៩៩១នេះ បក្ស រដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋកម្ពុជា និងរណសិរ្សសាមគ្គី កសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា បានអោយរៀបចំស្ថាបនាវេទិកាកិត្តិយសជាតិ « តំណាងអតីតផែ » នៅមុខរាជវាំង ដើម្បីទុកជាសម្បត្តិវប្បធម៌ជាតិដ៏ ទំនើបមួយសំរាប់បំរើក្នុងពិធីរៀបចំបុណ្យអុំទូក បណ្តែតប្រមិច្ឆាសាសនាដែល ជាបុណ្យប្រពៃណីប្រចាំឆ្នាំរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

ជាមួយគ្នានេះ វិហារតូចពីរដែលរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ បាន បំផ្លាញខ្ទេចខ្ទីរក្នុងអំឡុង ឆ្នាំ ១៩៧៥ - ១៩៧៨ ក៏ត្រូវបានអោយស្ថាបនា ឡើងវិញ ដើម្បីបំរើដល់បុព្វហេតុនៃជំនឿរបស់ប្រជាជនផងដែរ ។ សំណង់ ដ៏ប្រណីតទាំងពីរនេះ នឹងត្រូវបើកសម្ពោធអោយប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ នៅ ថ្ងៃទី ២០ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩១ ខាងមុខនេះ នាឱកាសបុណ្យអុំទូក បណ្តែត ប្រមិច្ឆា សំពះព្រះខែ អកអំបុក ។

យើងរកពុំទាន់ឃើញឯកសារណាមួយ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដើម្បីធ្វើនិទស្សន៍ពីរឿងនេះសោះ ។ តែដើម្បីមិត្តអ្នកអានមានមូលដ្ឋាន ពិចារណាពីប្រភពដែលនាំអោយមានដងកើ « ដងទង់ » និងវិហារតូចពីរនៅ មុខរាជវាំងនេះ យើងខ្ញុំបានសាកល្បងនិពន្ធអត្ថបទពីប្រវត្តិដងកើនេះ តាម រយៈការសាកសួរផ្ទាល់មាត់ពីចាស់ត្រីម្នាចារ្យ ដែលធ្លាប់បំរើការនៅក្នុងរាជវាំង និងព្រះសង្ឃ-គ្រហស្ថមួយចំនួនទៀត ដែលធ្លាប់រស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញយូរ ហើយ ។ ឯព្រះសង្ឃ និង គ្រហស្ថ ដែលបានផ្តល់ព័ត៌មានផ្ទាល់មាត់ ពីរឿង

នេះ ក៏ពុំបានអះអាងថាពិតប្រាកដបានទេ គឺ គ្រាន់តែបានឮត ១ គ្នា ។

ក្រោយការសោកស្តុរពិមួយទៅមួយមក យើងខ្ញុំទទួលបានប្រភព
ព័ត៌មានបួនមានន័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ពណ៌នាពីមូលហេតុដែលនាំអោយ
កើតមានដងកើ និងវិហារតូចពីរនៅមុខរាជវាំងនេះ ។

ប្រភពព័ត៌មានទី ១ : គឺបានពិលោក អុំ ហៀង នាយកមន្ទីរ
អប់រំរដ្ឋធានីភ្នំពេញបច្ចុប្បន្ន ។ លោកបានឮចាស់ ១ ដំណាលប្រាប់លោកថា :

ដើមឡើយនៅគ្រងដងកើនេះមានព្រៃនិងដើមឈើធំ ១ គ្រោង
ជាកន្លែងមានច្បងចារមី ជាទិស្នាក់អាស្រ័យនៅនៃវត្តសក្តិសិទ្ធិផងទាំងពួង ។
មានគេនិយាយដំណាលត ១ គ្នាថា រៀងរាល់ថ្ងៃពេញបូណ៌មិ និងថ្ងៃខែដាច់
នៃខែនិមួយ ១ គេតែងឃើញមន់រណ្តែតពីបឹងទន្លេសាប មកផុសឡើងនៅ
កណ្តាលទន្លេមុខរាជវាំងនេះ ។ មន់នោះមានសណ្ឋានជាមន់ក្អែប « មន់
ក្រពើ » មានដងមួយ តែនៅចុងដងមានបែកជាមន់បី ។ ប្រជាជនប្រុស -
ស្រីតែងឃើញមន់ប្រភេទនេះផុសនៅទីនេះស្ទើរតែគ្រប់ ១ គ្នា ។ រៀងរាល់
ថ្ងៃសិល គេទាំងឡាយតែងនាំកូនចៅទៅឈរចាំមើលមន់នេះផង និងតែង
ធ្វើពិធីប្លង់ស្លង់ប្រគុំភ្លេងលោបំណន់ ឬ ក៏បន់ស្រន់ ដើម្បីសុំជោគជ័យសិរ
ស្សីមង្គលវិបុលសុខគ្រប់ប្រការផង ។ តែមន់នោះមិនផុសឡើងអោយ
ប្រជាជនឃើញយូរទេ គ្រាន់តែផុសឡើងមួយភ្លែត ១ ប៉ុណ្ណោះ ហើយលិច
បាត់ទៅវិញ ។

ចាស់ទុំយើងដំនាន់នោះ បានរៀបចំពិធីប្លង់ស្លង់ដោយពលិការ
ផ្សេង ១ មានស្លាធមិ - បាយសិ បង្អែម - ចំរាប ប្រគុំភ្លេងថ្វាយ ដើម្បីសុំ
អញ្ជើញអោយមន់សណ្ឋិតនៅទីនេះជានិច្ចកាលហើយនាំគ្នាធ្វើមន់មួយ ជា
និមិត្តរូបនៃមន់ដែលផុស ហើយបានប្រកាសប្រតិស្ឋានមន់ជានិមិត្តរូបនេះ

នៅត្រង់ដងកើ (១) នេះឯង ។ តាំងពីធ្វើពិធីនោះមក ទង់ដែលធ្លាប់ដែលផុស
ក៏ ដែលផុសទៀតរហូតមក ។ ដោយហេតុនេះ គេទាំងឡាយក៏កត់សំគាល់
ថា ទង់និមិត្តរូបដែលប្រតិស្ថានទុកនៅទីនេះ គឺពិតជាដំណាងទង់ដែលផុស
នោះឯង ។ ចាប់ពីពេលនោះរហូតមកទឹកភ្នែងនេះ បានក្លាយទៅជាកន្លែងធ្វើ
ពិធីបូជាស្វែង បន់ស្រន់សុំសុខចំរើនរបស់ប្រជាជនរៀងរាល់ថ្ងៃ ពិសេសនៅ
ថ្ងៃសីលព្រោះគេជឿថា ជាវត្ថុ សក្តិសិទ្ធិជួយរំដោះទុកភ័យគេបាន ។

« ១ » ពាក្យថា « ដងកើ »

- វត្តមានក្រុមខ្មែរ ពាក្យ «កើ» ភាសាវៀតណាមប្រែថា «ទង់» ដងកើគឺដងទង់ ។
- មជ្ឈដ្ឋានខ្លះនិយាយថា ពាក្យ « កើ » នេះគឺប្រហែលជាពាក្យខ្មែរពិដើមសរសេរ
មាន « រ » គឺ « ដងកើរ » គ្រាន់តែមានសូរស័ព្ទដូចពាក្យវៀតណាម ឬតាមភាសាអ្នកស្រុក
យើងនិយាយថា « កើល » មានន័យថាធ្វើអោយទាល់ ធ្វើអោយខ្ពស់ផុត « កើលឬទើល » ។
ដងកើរ គឺដងទង់ដែលផុតខ្ពស់មេឃ គឺកើលនឹងមេឃ ។

- មជ្ឈដ្ឋានខ្លះនិយាយថា ដងកើនេះឈ្មោះពិតប្រាកដដំបូងបំផុតគឺ ដងកល្យ គឺជា
ដងទង់ព្រះរាជសង្ហារ ជានិមិត្តរូបនៃការកំណត់រដ្ឋកាលរបស់ព្រះមហាក្សត្រ ។ កល្យ ភាសា
សំស្ក្រឹតក្លាយពីភាសាបាលីថា កហ្ស ប្រែ ថាកាលដែលតាំងនៅយូរអង្វែង ។ ដោយសារនៅទីនេះ
មានកំពុងផែនដីធំមួយ ជាទីប្រជុំចុះនៃមហាជនគ្រប់សាសន៍ខ្មែរ ចិន វៀតណាម ចាម ជាក្នុង
អាជីវកម្មការឆ្លងទៅឆ្លងមក រវាងភាសានៃជនជាតិមួយ ទៅជនជាតិមួយ តែងតែមានជៀសមិន
ផុត ។ វៀតណាមអាចពាក្យកល្យមិនច្បាស់ ទៅជាអាចថា កើ ស្របនឹងពាក្យវៀតណាមក៏ប្រែថា
ទង់បានជាបណ្តើរ ១ ចាត់ពាក្យដងកល្យ ក្លាយជាពាក្យដងកើ រហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។

ក្រោយមកទង់ដែលបង្ហូរនៅដងកល្យនេះពុំមែនជាទង់ក្រពើដែលផុសនោះទេ គឺជា
ទង់ព្រះរាជសង្ហារ ។ ទង់នេះគេបង្ហូរនៅពេលណាព្រះមហាក្សត្រគង់នៅ ។ បើអវត្តមានព្រះមហា
ក្សត្រគេមិនដែលបង្ហូរទង់នេះទេ ។ ទង់នេះ អាចបង្ហូរពាក់កណ្តាលសំរាប់តែព្រះមហាក្សត្រ
សោយអីវត្តប៉ុណ្ណោះ មិនអាចបង្ហូរកាន់មរណទុក្ខសំរាប់ថ្នាក់ដឹកនាំដទៃណាបានឡើយ ។

ក្រោយដែលបានស្ថាបនាដងមង្គ្រូចហើយ ចាស់ម៉ូទាំងឡាយក៏នាំ
គ្នាធ្វើស្ងួបពីរនៅទីនោះទៀត ដើម្បីឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានប្ញទ្ធិទាំង ៤ គឺ :

- ១. ព្រះអង្គដងកើ
- ២. ព្រះអង្គទសបារមី
- ៣. ព្រះអង្គកងចក្រ
- ៤. យាយទេព

ព្រះអង្គដងកើ ឬ ដងទង្គ : ជាវត្ថុសក្តិសិទ្ធិទី ១ មានប្ញទ្ធិតេជះណាស់
មាននាទីថែរក្សាការពារ ឃុំគ្រងប្រជានុរាស្ត្រ មើលសុខទុក្ខប្រជានុរាស្ត្រ និង
ជួយសង្គ្រោះរាល់វិបត្តិផ្លូវចិត្តរបស់ប្រជាជន ។ អ្នកដែលមានជម្ងឺឬជួបប្រទះ
គ្រោះថ្នាក់ផ្លូវកាយ - ចិត្ត តែងនាំគ្នាទៅបន់ស្រន់ប្លង់ស្លុង អោយព្រះអង្គ
ដងកើជួយសង្គ្រោះ ។

ព្រះអង្គទសបារមី : វត្ថុសក្តិសិទ្ធិទី ២ មាននាទីថែរក្សាឃុំគ្រង
ព្រះបរមរាជវាំង ។

ព្រះអង្គកងចក្រ : វត្ថុសក្តិសិទ្ធិទី ៣ តំណាងកងទ័ពទាំងបីប្រភេទ
មាននាទីជាមេទ័ព ការពារប្រទេសជាតិ និងប្រជាជន ប្រឆាំងនឹងខ្មាំងសត្រូវ
គ្រប់ទិសទី ដែលមានបំណងចង់មកយាយីប្រទេសកម្ពុជា និងប្រជាជន ។
ព្រះអង្គកងចក្រមានឥទ្ធិពលប្ញទ្ធានុភាពខ្លាំង ទុកដូចជាមេទ័ពត្រួតត្រាលើ
អ្នកតាទាំងអស់នៅក្នុងទ្វីបទាំងប្រទេស ។ ព្រោះហេតុនេះហើយបានជាពេល
ហៃអ្នកតាចិនម្តង ៗ គេតែងឃើញអ្នកតាទាំងនោះមកសំដែងការវកិច្ច
ចំពោះព្រះអង្គកងចក្រជានិច្ចនៅមុខវាំង មុននិងបន្តដង្ហែទៅទីផ្សេងទៀត ។

លោកយាយទេព : វត្ថុសក្តិសិទ្ធិទី ៤ មាននាទីជាអ្នកជួយសង្គ្រោះ
ប្រជាជន ។ ពិសេសជាអ្នកជំនួយការយ៉ាងសំខាន់ដល់ព្រះអង្គទាំងបីខាងលើ

លោកយាយមានបរិវារ ៣ នាក់គឺ :

១ - ស្រីម៉ៅ

២ - កន្លោងខ្សែវ

៣ - ស្រីពៅ

បរិវារទាំងបីនេះមានការងារផ្សេង ១ គ្នាជំនួយការអោយលោក
យាយទេត ។

អាស្រ័យដោយអ្នកមានប្ញទ្ធិទាំង៤ មានឥទ្ធិពលយ៉ាងនេះឯង
ទើបប្រជាជនយើងមានជំនឿ ហើយបាននាំគ្នាសាងសង់ស្នូបទាំងពីរទុកជា
អាស្រមរបស់អ្នកមានប្ញទ្ធិទាំងនោះ ស្នាក់នៅត្រង់មុខវាំងរហូតមក ។
ដើមឡើយ អាស្រមទាំងពីរមិនមានលក្ខណៈប្រណីតដូចសព្វថ្ងៃនេះទេ ។
តែក្រោយមកដោយផ្អែកលើការរីកចំរើនរបស់ទីក្រុង គេក៏សាងសង់
អាស្រមទាំងពីរនេះរំពឹង ។ អាស្រមខាងជើងជាអាស្រមរបស់លោកយាយ
ទេត និងបរិវារ ឯអាស្រមខាងត្បូងជាអាស្រមរបស់ព្រះអង្គដងកើស្នាក់នៅ
ទាំងបីព្រះអង្គ ។ អាស្រមខាងត្បូងមានតម្កល់រូបលោកេស្វរៈ ឈរមានដៃ
៨ទ្រង់គ្រឿង តែអាស្រមខាងជើងពុំមានឃើញរូបសំណាកអ្វីទេ ។

ប្រភពពភិមានទី ២ : បានពីលោក យី ឆន់ « ក្រសួង

យោសនាការវប្បធម៌ » លោកបានឮចាស់ ១ ដំណាលប្រាប់លោកថា :

ក្នុងកាលដ៏យូរលង់នៅមុខវាំងនេះ មានតែទីត្រង់ដងកើនេះទេ
ដែលជាទីទួល ដ៏មានព្រៃឈើត្រឈឹងត្រឈៃ ដុះប្របរបរនឹងដងដៃ
ទន្លេសាប ។ ទីនេះមានចំណាត់ផែនដីដែលមនុស្សម្នា មហាជនអ្នកលក់ដូរ
ខ្មែរ ចិន យួន តែងចេញ ចូលទៅមកប្រកបអាជីវកម្មប្រចាំថ្ងៃ ។ គេជឿ
និងទទួលស្គាល់ថាត្រង់ទួលព្រៃត្រឈឹងត្រឈៃនេះ មានវត្ថុសក្តិសិទ្ធិណា

មួយអាចយកជាទិពឹងជួយសង្គ្រោះចំពោះរូបគេបាន ។ ព្រោះហេតុនេះ
 ហើយ បានជាមុនពេលចេញដំណើរទៅរកស៊ីលក់ដូរ ឬទៅប្រកបការងារអ្វី
 មួយ គេតែងប្លង់ស្ទង់សំបូងសំរុងបន់ស្រន់ចំពោះអស់លោកអ្នកមានប្ញ
 ចេស្តាត្រង់កន្លែងចំណាត់ផែនេះ ដើម្បីសុំសុខចំរើនជោគជ័យ ។ តាមរឿង
 ដំណាលថា នៅពេលយប់ជារៀងរាល់យប់ គេតែងឃើញមានដុំភ្លើងហោះ
 ពីទីព្រៃនៅត្រង់ដងកើ ទៅកប់បាត់ទៅក្នុងរាំង ហោះចេញពីក្នុងរាំងមកកប់
 បាត់នៅត្រង់ព្រៃដងកើនេះ ។ ដុំភ្លើងនោះមានពណ៌សក៏មាន ខៀវក៏មាន
 ចំរុះពណ៌ស ខៀវក៏មាន ហោះឆ្នោតុះឆ្នោតឡើងទៅមក ១ ។ អ្នកបានឃើញ
 ដុំភ្លើងហោះនោះតែងតែព្រឹក្សាល ព្រឹស្បែកគ្រប់ ១ គ្នា ។ ចាស់ទុំជំនាន់នោះ
 គេសំគាល់ថា ដុំភ្លើងនោះជាតំណាងវត្ថុសក្តិសិទ្ធិអ្វីមួយ ហើយមានទីលំនៅ
 ពិតប្រាកដនៅត្រង់ព្រៃឈើត្រង់ទូលដងកើនោះឯង ។ ម៉្លោះហើយគេក៏នាំគ្នា
 កសាងជាអាស្រមនៅត្រង់ដងកើនេះ ទុកជាលំនៅឋានដ៏សមរម្យជូន
 អស់លោកអ្នកមានឥទ្ធិពល មានមហិទ្ធិវិទ្ធិ ដើម្បីងាយស្រួលដល់ការធ្វើពលិ
 ការផ្សេង ១ របស់ប្រជាជនអ្នកមានជំនឿ ។

តំណាងនោះមក កន្លែងដងកើនេះក្លាយទៅជាកន្លែងប្លង់ស្ទង់
 សំបូងសំរុងបន់ស្រន់ ដ៏សក្តិសិទ្ធិរបស់ប្រជាជនខ្មែរអ្នកមានជំនឿ ។ មិនតែ
 ប៉ុណ្ណោះ កងទ័ពខ្មែរដែលមានឥទ្ធិពលល្បីល្បាញ ក្នុងការធ្វើសឹកសង្គ្រាម
 ជ័យមិនដែលចាញ់ខ្មាំងសត្រូវ ទាំងទ័ពជើងទឹក ទ័ពជើងគោក មុនចេញទៅ
 ធ្វើសឹកសង្គ្រាមក៏ចាត់មានសត្រូវការពារមាតុភូមិ ការពារប្រជាជន ក៏សុទ្ធតែ
 ធ្វើពិធីប្លង់ស្ទង់បន់ស្រន់សុំពរជ័យប្ញចេស្តាបារមី នៅត្រង់ដងកើនេះមិន
 ដែលលោះខាន ។ ក្រោយពិធី ប្លង់ស្ទង់សុំពរជ័យហើយគេស្រែក
 ជ័យយោសន៍ពង្រីកភាពស្វាហាប់ ក្លាហានទ្រហឹងរឹងកង ទើបចេញដំណើរ

ហើយតែងដណ្តើមបានជាញ័យក្នុងសិកសាស្ត្រាម ។

រីឯ កប៉ាល់ កាល្ហាត មុនចេញដំណើរទៅក្រៅ និងមុនចូលដល់
ចំណាតផែននៅភ្នំពេញ កាលណាបើកមកដល់មុខដងកើ ដាច់ខាតត្រូវស៊ីផ្លែ ៣
ដង ជាសញ្ញានៃការគោរពសុំពរជ័យសុខចំរើនពិព្រះអង្គដងកើ ។ ប្រជាជន
អ្នកមានជំនឿ មានវិបត្តិក្នុងគ្រួសារ និងផ្ទាល់ខ្លួន ឬក៏មានរបេយន្តរាយ
ណាមួយមកគ្របសង្កត់ ក៏តែងតែចូលស្វែងបន់ស្រន់សូមអោយព្រះអង្គដង
កើជួយសង្គ្រោះ ។ ជំនឿនេះ បានដក់ជិតជាប់រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ។

លោក យី ឆន់ បានអោយដឹងថា ចំពោះប្រវត្តិស្តុបព្រះអង្គដងកើ
នេះ បើតាមចាស់ ១ ដែលធ្លាប់រស់នៅម្តុំនេះនិយាយដំណាលអោយដឹងថា
ស្តុបនេះប្រហែលជាកសាងឡើង ក្រោយពេលកសាងព្រះរាជវាំងចតុម្ពុខ
សព្វថ្ងៃនេះ គឺនៅដើមសតវត្សទី ២០ ។ ឯដងកើ « ដងទង់ » គេសង់ជា
ខាងក្រោយទេ សំរាប់បង្ហូរទង់របស់ព្រះមហាក្សត្រនៅមុខវាំង គឺទង់ព្រះ
រាជសង្ហារ ។ រីឯផ្លូវដែលចេញពីវាំងត្រង់ទ្វារធំកណ្តាលឆ្ពោះទៅមាត់ទន្លេ ជា
ផ្លូវសំរាប់ស្តេចយាងចុះកំពង់ផែ ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅ ខេត្ត - ខ័ណ្ឌ ដែលនៅ
ជាប់នឹងមាត់ទន្លេនិងយាងទៅក្រុងព្រៃនគរ ពីមុនផ្លូវនេះឈ្មោះផ្លូវ « ប្រដាប់
ក្រុង » ។ ជំនាន់នោះមិនមានមានផ្លូវគោកសំរាប់ទៅក្រុងព្រៃនគរទេ ។ ដូច្នេះ
ការធ្វើដំណើរតាមផ្លូវទឹក អាចមានភ័យអាសន្នដោយមានព្យុះខ្យល់នៅរដូវ
ភ្លៀង បានជាមុននឹងចេញដំណើរ គេតែងតែបន់ស្រន់សុំពរជ័យពីមហាសី
វាំង និងព្រះអង្គដងកើនេះ សុំអោយគេធ្វើដំណើរបានសុខសប្បាយ ។
ម៉្យាងទៀតនៅពេលគេជួបគ្រោះអាសន្នក្នុងពេលធ្វើដំណើរ ក៏គេបន់ស្រន់
ចំពោះព្រះអង្គដងកើដែរ ។

នៅក្នុងដំណើររបស់សម្តេច នរោត្តម ទៅទស្សនាក្រុងហុងកុង

និង ហ្វីលីពីន កាលពីឆ្នាំ ១៨៧២ មានប៉ះព្រះសមុទ្រយ៉ាងធំ ព្រះអង្គក៏បានធ្វើ
ការបន់ស្រន់ដែរ ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងឯកសារមិនឃើញមានចែងពីអ្នកកសាង
ស្នូបទាំងពីរនេះទេ ។ ស្នូបនេះទំនងជាស្នាដៃរបស់ប្រជាជនអ្នកមានជំនឿ
ទៅលើវត្ថុសក្តិសិទ្ធិនៅត្រង់កន្លែងនេះ ។

រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះក្តី ក៏ប្រជាជនដែលធ្វើដំណើរទាំងតាម
ផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ផ្លូវអាកាស ក៏តែងតែបន់ស្រន់ព្រះអង្គដងកើនៅពេលគេ
ជួបគ្រោះអាសន្នដែរ ។ ក្រៅពីនេះ អ្នកមានភ័យអាសន្នក្នុងគ្រួសារដូចជា
មានជំងឺប្រកបថ្នាំមិនត្រូវ ពេលសំរាលកូនពិបាក ពេលមានបាត់របស់រកមិន
ឃើញ ល ក៏នាំគ្នាបន់ស្រន់ព្រះអង្គរោយជួយដែរ ។ ទាំងនេះ
មកពីប្រជាជនមានជំនឿថា ព្រះអង្គដងកើនេះជាវត្ថុសក្តិសិទ្ធិ អាចជួយ
ទុក្ខធុររបស់គេបានដរាបរៀងមក ។

ប៉ុន្តែមិអាស្រម ដែលជាមិត្តម្តងវត្ថុសក្តិសិទ្ធិនេះ ត្រូវទទួលរង
មហន្តរាយក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ១៩៧៨ ដោយសាររបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
បំផ្លិចបំផ្លាញ ។

ប្រភពព័ត៌មានទី ៣ : បានពីលោក ប៊ូ សៅ ប្រធានវិហារ
ព្រះកែវមរកត លោក ប៊ូ សៅ បាននិទានប្រាប់ថា ដើមឡើយនៅខាងកើត
ដងកើនេះ មានកំពង់ផែមួយដ៏ធំ ជាមីចេញចូលធ្វើដំណើរពីភ្នំពេញ ទៅ
ខេត្ត - ខ័ណ្ឌជាប់ដងទន្លេ និងពីខេត្ត - ខ័ណ្ឌជាប់ដងទន្លេ មកភ្នំពេញរបស់
មនុស្សម្នា មហាជនគ្រប់ស្រទាប់ក្នុងបេសកកម្មបំរើការងាររាជការ និងការ
ប្រកបរបរអាជីវកម្មផ្សេងៗ ។

ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការថែរក្សា ដាក់សម្ភារៈទំនិញគ្រឿង
ឧបសគ្គបរិភោគ ដែលត្រូវចុះឡើង ទូក កាណូត កប៉ាល់ផង និង

ដោយទីនេះជាប្រភពដីល្បាប់មានដីជាតិ ផ្តល់ទិន្នផលច្រើនក្នុងវិស័យ
កសិកម្មដាំដុះផង គេទាំងឡាយក៏បានសាងសង់ជាផ្ទះតូច ១ នៅក្បែរកំពង់ផែ
នោះ ។ ចំណោរតមក ដោយដីវាភាពចេះតែមានកិរិយាចំរើន ប្រជាជន
នៅទីនេះ ក៏នាំគ្នាសាងសង់ជាផ្ទះធំទ្រនំខ្ពស់ជាបន្តបន្ទាប់ កកើតទៅជាភូមិ
មួយឈ្មោះថា « ភូមិកំពង់ផែ » ។ ភូមិកំពង់ផែនេះ ជាភូមិកំណើតរបស់
ព្រះមហាវិមលធម៌ « ចោង » ចាងហ្វាងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ជំនាន់ ទី១ ។
ប៉ុន្តែអាស្រ័យដោយទឹកជំនន់ ច្រាំងទន្លេច្រោះបាក់ជាបន្តបន្ទាប់ពីមួយឆ្នាំ
ទៅមួយឆ្នាំ ទើបភូមិកំពង់ផែត្រូវរលាយបាត់ឈ្មោះ ។ ឯអ្នកភូមិកំពង់ផែ
ទាំងប៉ុន្មាន ក៏ទៅរកទីលំនៅផ្សេង ១ តាមការចូលចិត្តរៀង ១ ខ្លួន ។ រីឯដង
កើ និងវិហារទាំងពីរក៏ចេះតែរំកិលតាមច្រាំងទន្លេបាក់ ហើយក៏បានមក
ប្រតិស្តានស្ថិតនៅកន្លែងសព្វថ្ងៃនេះ ។

លោក ប៊ូ សៅ បានអោយដឹងថា វិហារតូចពីរនៅត្រង់ព្រះអង្គ
ដងកើ ដែលត្រូវគេបំផ្លិចបំផ្លាញចោលក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ១៩៧៨ នោះ
កសាងឡើងទន្ទឹមនឹងការកសាងប្រាសាទទេវាភោជនីយ, ប្រាសាទចន្ទឆាយា
ប្រាសាទ សិវិទ្ធិវិមានសម្រាន្តភិរម្យ ក្នុងរជ្ជកាល សម្តេចព្រះបាទព្រះ ស៊ី
សុវត្ថិ នាឆ្នាំ ១៩១៣ ។ តែពុំដឹងថា អ្នកណាជាអ្នកកសាងទេ ។ ប្រហែលជា
ស្នាដៃអ្នកមានជំនឿតាមព្រហ្មញ្ញសាសនា ។ វិហារខាងត្បូងមានឃើញតម្កល់
រូប លោកេស្វរៈ ដៃ ៨ ទ្រង់ឈរ ។ ឯវិហារខាងជើងពុំឃើញរូបសំណាក អ្វី
ទេ ។ ក្រោយមកលោកឃើញមានដាក់សម្ភារៈ ឧកញ៉ាពិភក្តិ ភេត្រា នាយ
ផ្នែកនាវាចរណ៍ព្រះរាជទ្រព្យ ។

លោក ប៊ូ សៅ បានសន្និដ្ឋានថា ចំណែកដងទង់ ឬ ដងកើនេះ
ប្រហែលជាកកើតឡើងដំណាលគ្នានឹងវិហារទាំងពីរនេះដែរ តែពុំឃើញ

មានសេសសល់ឯកសារណាមួយ បញ្ជាក់ពីការបរិច្ឆេទពិតប្រាកដទេ ។

ចំពោះការបង្កតទង់ឬដាក់ទង់ព្រះរាជសង្ហារនេះ គឺប្រារព្ធឡើង ក្នុងរូបភាពចាត់តាំងមួយក្រិត្យក្រមណាស់ ដោយមានទាហានក្រុម ព្រះរាជទ្រព្យ គំនាប់ គោរព កាន់ទ្រយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។

ប្រកាសព្រះមហាក្សត្រ ៤ : បានពិលោក ប៉ុល - លីម លេខា- ធិការផ្ទាល់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

លោក ប៉ុល - លីម បានដំណាលប្រាប់ថា កាលនៅពិភុមារ លោក តែងតែទៅងូតទឹកនៅជិតរោងដីវិមុខរដ្ឋសភា និង នៅមាត់ទន្លេ ហើយ លោកឃើញចាស់ ៗ ព្រឹទ្ធាចារ្យបន់ស្រន់ច្រងស្ងួនសំបូសំរុង នៅស្លូបជាប់ដង កើនេះ ។ ពេលនោះ លោកក៏មានការចាប់អារម្មណ៍ ហើយក៏បានសាកសួរ ចាស់ ៗ ពីដំណើររឿងនៃការបន់ស្រន់នោះ ។ លោកតាចាស់ ៗ បានដំណាល ថា :

នៅរជ្ជកាល នៃព្រះមហាក្សត្រគ្រប់គ្រងប្រទេស ដែលបានមក កសាងព្រះបរមរាជវាំងនៅចតុមុខនេះ គេតែងសង្កេតឃើញកើតកលិយុត ប្រកបដោយវិបត្តិ វិបរិតផ្សេង ៗ ជាញឹកញាប់នៅចំកណ្តាលទន្លេប្រសប់ មុខបួន កើតមានគ្រោះថ្នាក់កាចចង្រៃខ្យល់ព្យុះចក់បោកយ៉ាងខ្លាំងអស្ចារ្យ បណ្តាលអោយកប៉ាល់ កាណូត ទូកលិចលង់ និង បាត់បង់ជីវិតមនុស្សជា ច្រើននាក់យ៉ាងសែនរន្ធត់ចិត្តបំផុត ។ ជួនកាលខ្លះគេឃើញស្រមោលស្តុន ៗ ហាក់ដូចជាកប៉ាល់រៀបនឹងលិចទឹក ដោយថែមទាំងឮសូរសំឡេងមនុស្ស ស្រែកខ្សៀវខ្សាច្រូលច្របល់ ដង្ហើមហោរកអោយគេជួយយករសារទៀត ផង ។ ក្រៅពីគ្រោះថ្នាក់កាចសាហាវ នៅកណ្តាលលំហទន្លេប្រសប់មុខបួន នោះ ក៏នៅមានកើតមហន្តរាយផ្សេង ៗ ទៀតដែរក្នុងព្រះនគរ ។

ដោយសារតែមានបាតុភូតគ្រោះកាចចង្រៃ នៅចំមុខរាំងយ៉ាង
ដូច្នោះ ទើបហ្នឹងទ្រង់ត្រាស់ព្រះរាជបញ្ជាហៅរកហោរាអោយទស្សន៍ទាយ
ព្យាករណ៍មើលពីរោមនគរកម្ពុជា តើយ៉ាងម៉េច ? ។ នាពេលនោះ ហោរា
ទស្សន៍ទាយព្យាករណ៍ថា : បង្កើតព្រះមហាក្សត្រ សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបថា :
ការកសាងព្រះបរមរាជវាំងនៅចតុមុខនេះល្អប្រសើរបំផុត និងរុងរឿងទៀត
ផង ។ ចំណែកឯការកើតកលិយុកគ្រោះកាចចង្រៃ នៅចំកណ្តាលទន្លេ
ប្រសប់មុខបួននោះ សូមព្រះអង្គចេញទៅបន់ស្រន់ប្លង់ស្វង សុំសេចក្តីសុខ
ទៅ មុខជាបានសំរេចហើយ ។ ទើបព្រះមហាក្សត្រសព្វព្រះរាជហឫទ័យ
ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់អោយរៀបចំធ្វើស្នូបបន់ស្រន់នៅមុខរាំងនេះ ព្រមទាំង
អោយសាងសង់ដងគោមភ្លើងមួយខ្ពស់ត្រដែត ត្រដឹម ជាសញ្ញាសំគាល់ថា
ហ្នឹងម្ចាស់ជីវិតបានធ្វើកន្លែងបន់ស្រន់ និង អុចភ្លើងបំភ្លឺលើដងគោមនោះ
ជានិច្ចកាលហើយ ។ ម៉្យាងទៀតសំរាប់បង្ហាញមនុស្សម្នាផងទាំងឡាយ
ដែលធ្វើដំណើរតាមទន្លេមកដល់កន្លែងនេះ ដឹងថាដល់ព្រះបរមរាជវាំងរបស់
នគរកម្ពុជា ។ ដូច្នោះស្នូប និងដងទង់ ឬដងគោមនេះ ក៏ក្លាយទៅជាទីសក្ការៈ
បូជារបស់ព្រះមហាក្សត្រគ្រប់គ្រងប្រទេស និងព្រះរាជវង្សានុវង្ស ព្រមទាំង
នាម៉ឺនសព្វមុខមន្ត្រី និងប្រជារាស្ត្រ តែងមានជំនឿគោរពបូជា ត ១ គ្នាមក
ហើយដងទង់ឬដងគោមនេះ ក៏ក្លាយឈ្មោះជាដងកើ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ
និង មានមហិទ្ធិវិទ្ធិគួរជាទីស្ងប់ស្ងែង ត្រូវតែគោរពខានពុំបាន ទោះជាចេញ
ដំណើរទៅទីណា ១ ក៏ដោយ ឬអោយតែដើរជិត ឬឆ្លងកាត់ដងកើនេះតែងតែ
បន់ស្រន់សុំសេចក្តីសុខជាប់ជានិច្ច ។

លោក ប៉ុល - លីម បានអោយដឹងថា ដងកើនេះកើតក្រោយ
កំណើតព្រះបរមរាជវាំង ។ ឯការបន់ស្រន់ប្លង់ស្វងនៅទីនេះ គឺមានជាប់

ជាតំណនៃរបាយហាក្សត្រខ្មែរ តាំងពីព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមមក ។

រីឯការបន់ស្រន់នៅត្រង់ដងកើនេះ លោក ប៉ុល - លីម បាន
បញ្ជាក់ថា គេបន់ស្រន់នឹកដល់គុណបុណ្យព្រះអង្គសេនាបតី ដែលមាន
មហិទ្ធិរិទ្ធិ ៤ ព្រះអង្គអោយជួយសហការថែរក្សាគឺ :

- ១ - ទេសបាទព្រះអង្គដងកើ
- ២ - ទេសបាទព្រះអង្គព្រះវិហារសួគ៌
- ៣ - ទេសបាទព្រះអង្គព្រះកែវមរកត
- ៤ - ទេសបាទព្រះអង្គព្រះពិស្តុការ

* ទេសបាទព្រះអង្គដងកើ មានទីតាំងសណ្ឋិតនៅជានិច្ចកាល នៅ
មុខព្រះបរមរាជវាំង ទល់នឹងទន្លេចតុមុខ ។

* ទេសបាទព្រះអង្គព្រះវិហារសួគ៌ មានទីតាំងនៅវត្តវិហារសួគ៌
ស្រុកខ្សាច់កណ្តាល ខេត្តកណ្តាល មានមុខសញ្ញាគ្រប់គ្រងថែរក្សា
ផ្នែកខាងកើតទន្លេមេគង្គ ។

* ទេសបាទព្រះអង្គព្រះកែវមរកត មានទីតាំងនៅក្នុងព្រះវិហារ
ព្រះកែវមរកត មានមុខសញ្ញាថែរក្សាគ្រប់ទិសទីក្នុងព្រះបរមរាជវាំង មាន
តេជះបាទព្រះខ្លាំងណាស់ ពិសេសចំពោះអ្នកធ្វើដំណើរកាមផ្លូវទឹក ព្រោះព្រះ
អង្គព្រះកែវមរកតមានរឿងដំណាលថា ជាព្រះអង្គមានមហិទ្ធិរិទ្ធិសំបើម
អស្ចារ្យ នៅពេលដែលសំពៅត្រូវខ្យល់ព្យុះបោកបក់បណ្តាលអោយលិចនា
ក្នុងមហាសាគរដ៏ធំធេងនោះ រូបព្រះអង្គព្រះកែវមរកតនោះ បានអណ្តែត
ប្រាសទឹកទៅទើនៅលើកោះគោកធ្លក ។

* ទេសបាទព្រះអង្គព្រះពិស្តុការ មានទីតាំងនៅប្រាសាទអង្គរវត្ត
នាខេត្តសៀមរាប មានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់ មានមុខសញ្ញាថែរក្សាកេរ

• ដំណែលដូនតានៅក្នុងព្រះនគរទាំងមូល ។

ខ្លឹមសារនៃការបន់ស្រន់ គឺ :

១ - សុំអោយទន្ទេចតុមុខ ដែលជាទីប្រជុំចុះនៃទឹកហូរស្របចំ
មុខ ដីធំល្វឹងល្វើយខ្ពស់ខ្ពាញ់ មានកំលាំងខ្លាំង ឈប់បាក់គួរចកប៉ាល់ កាណូត
ទូកក្ដារ បង្កអោយមានឧទកភ័យ ធ្វើអោយមនុស្សម្នា មហាជនគ្រោះថ្នាក់
ខ្លាចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ និងបាត់បង់ជីវិតតទៅ ។

- សុំអោយច្រាំងទន្ទេខាងលិចជាប់ និងរាំងឈប់ព្រោះបាក់

- សុំអោយដីកោះជ្រោយចង្វារ ឆាប់ដុះជាកោះអោយបានធំវែង
រហ័ស ដើម្បីជួយទប់ទឹកទន្ទេចតុមុខ កុំអោយហូរចុកខ្លាំងបណ្ដាលអោយ
មានគ្រោះថ្នាក់ ។

- សុំអោយក្នុងព្រះបរមរាជវាំង និងក្នុងព្រះនគរទាំងមូល ជៀស
ផុតពីកោលាហល កលិយុក ឬវិបត្តិអន្តរាយ ។

- សុំអោយផ្តល់នូវជោគជ័យភាសី ក្តីសុខក្សេមក្សាន្ត សុភមង្គល
វិបុលសុខ សំបូររុងរឿងតរៀងទៅ ។

២ - សុំអោយព្រះបរមរាជវាំង និងនគរកម្ពុជាមានតេជះបារមី
វិទ្ធិចេស្ដា ទាក់ទាញអោយប្រទេសទាំងឡាយលើសកលលោក ខ្ជបខ្ជាច
កោតស្ងប់ស្ងែង ។

លោក ប៉ុល - លីម ដំណាលប្រាប់បន្តទៀតថា ក្រោយមកក្នុង
រជ្ជកាលព្រះបាទសម្តេច ព្រះស៊ីសុវត្ថិ មុនីវង្ស នៅភ្នំពេញមានកើតឧប្បហេតុ
មួយយ៉ាងអស្ចារ្យក្នុងពេលដែលអ្នកអង្គម្ចាស់នរោត្តមច្រើនលេខា ហៅត្រូវ
និរទេសចេញក្រៅនគរនោះ គឺមានភ្ញៀវធ្លាក់ ៧ យប់ ៧ ថ្ងៃ រន្ទះបាញ់ត្រូវ
ដងកើនោះបាក់ជាពីរ ។ រីឯព្រះបាទសម្តេច ព្រះស៊ីសុវត្ថិ មុនីវង្ស មានអាណាធ

ហើមព្រះនេត្រទាំងសងខាង ឈឺពើតផ្សារយ៉ាងក្រែកលែង ទើបព្រះអង្គទ្រង់
ត្រាស់បង្គាប់អោយហោរាទស្សន៍ទាយព្យាករណ៍មើល តើក្នុងនគរកើត
វិភេទអ្វី ហើយព្រះអង្គវិញមានអាពាធខុសប្លែកធម្មតា ។ នាពេលនោះហោរា
ទស្សន៍ទាយថា ត្រូវយាងអ្នកអង្គម្ចាស់ច័ន្ទលេខា ហៅតូ វិលចូលនគរវិញ
ទើបភ្ញៀវរាំង ហើយព្រះនេត្ររបស់ព្រះអង្គ ស្រកជាសះស្បើយដូចដើម
វិញ ព្រោះតាមដឹងលេខថា អ្នកអង្គម្ចាស់ច័ន្ទលេខា មានមហិទ្ធិ វិទ្ធិព្រៃខ្លាំង
ណាស់ ហើយវិជ្ជាវេទមន្តវិញពូកែទៀតផង អ្នកអង្គម្ចាស់បានបន់ស្រន់នៅ
ពេលចេញដំណើរទៅថា សូមព្រះអង្គទស្សន៍ទាយមីទាំងបួនតាមជួយថែរក្សា
ព្រះអង្គផង និងសូមអោយហ្វូងយាងព្រះអង្គចូលនគរវិញ បើមិនយាងចូល
វិញទេនោះ ព្រះអង្គនៅតែកើតក្តីភិតភ័យជាប់ជានិច្ច ហើយមានអាពាធ
ប្រចាំព្រះកាយទៀតផង ។

តមកព្រះបាទសម្តេច ព្រះស៊ីសុវត្ថិ មុនីវង្ស បានទ្រង់ត្រាស់អោយ
កសាងដងកើនេះឡើងវិញ ដោយព្រមយាងអ្នកអង្គម្ចាស់នរោត្តមច័ន្ទលេខា
ហៅតូ អោយចូលនគរវិញ ហើយរៀបចំធ្វើបុណ្យបន់ស្រន់បួងសួង ៣ ថ្ងៃ
៣ យប់ នៅត្រង់ព្រះអង្គដងកើនេះ ។

តាំងពីនោះមក ទាំងព្រះមហាក្សត្រគ្រប់គ្រងប្រទេស ទាំង
ព្រះរាជវង្សានុវង្ស នាមិនសព្វមុខមន្ត្រី អ្នករាជការផងទាំងឡាយ និងប្រជា
រាស្ត្រ តែងមានជំនឿជឿ និង បន់ស្រន់នឹកគុណដល់ព្រះអង្គទស្សន៍ទាយមីទាំង
បួននោះជាប់ជានិច្ច ពិសេសកន្លែងត្រង់ព្រះអង្គដងកើ និងស្តូបនៅទីនោះ
ត្រូវបានគោរពបូជារហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

ការសន្និដ្ឋានរបស់អ្នកវិនិច្ឆ័យ :

ផ្អែកលើជំនឿរបស់ប្រជាជនខ្មែរ យើងខ្ញុំអ្នកស្រាវជ្រាវ សូមធ្វើ
សេចក្តីសន្និដ្ឋានដូចតទៅនេះ :

ព័ត៌មានដែលយើងខ្ញុំទទួលបានមានចំណុចខ្លះ អាចយកជាប្រភព
ដែលនាំអោយកើតព្រះអង្គដងកើនេះ ព្រោះថា :

តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលមាននៅកម្ពុជា ហើយដែលខ្មែរភាគ
ច្រើនបានគោរពបូជា គឺមានព្រហ្មញ្ញសាសនា និង ព្រះពុទ្ធសាសនា សម័យខ្លះ
ព្រះរាជាកាន់ព្រហ្មញ្ញសាសនា នាម៉ឺនសព្វមុខមន្ត្រី និងប្រជារាស្ត្រកាន់ព្រះពុទ្ធ
សាសនា តែសម័យខ្លះ ព្រះរាជាកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា នាម៉ឺនសព្វមុខមន្ត្រី
ប្រជារាស្ត្រកាន់ព្រហ្មញ្ញសាសនាផង និង ពុទ្ធសាសនាផង ។ ជាក់ស្តែង ចាប់ពី
ពុទ្ធសតវត្សទី ១៤ និង គ្រិស្តសតវត្សទី ៩ មក ពុទ្ធសាសនាថេរវាទ « ហិន-
យាន » ក្តី ពុទ្ធសាសនា អាចរិយវាទ « មហាយាន » ក្តី ព្រហ្មញ្ញសាសនាក្តី
មាននិន្នាការផ្លាស់ប្តូរច្របូបច្រួលជាបន្តបន្ទាប់ ឧទាហរណ៍ ៣ . ស ១៣៤៥
គ.ស ៨០២ , ព្រះរាជាកាន់ព្រហ្មញ្ញសាសនា នាម៉ឺនមុខមន្ត្រី និង ប្រជារាស្ត្រ
គោរព ព្រះពុទ្ធសាសនា . . . ល - ១

ហេតុនេះជំនឿចំពោះពុទ្ធសាសនា និងព្រហ្មញ្ញសាសនាបានដក់
ជាប់ក្នុងផ្នត់គំនិតរបស់ប្រជាជនខ្មែរគ្រប់រូប ច្របូកច្របល់លាយឡំគ្នានៅ
ក្នុងពិធីកម្មសាសនារហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។

- ពិនិត្យលើរូបសំណាកដែលតម្កល់នៅក្នុងវិហារក្បែរដងកើ គឺ
ពុំមែនជារូបព្រះពុទ្ធបដិមាករ គឺជារូបលោកេស្វរៈ មានដៃ ៨ ច្រង់គ្រឿង
ឈរ ដែលជាតំណាងនៃព្រហ្មញ្ញសាសនា ។

- រូបភាពនៃពិធីកម្ម ឬ ពលិការផ្សេង ១ របស់ប្រជាជនយើង
ក្នុងពិធីគោរពបូជា ពុំមានលក្ខណៈជាតុល្យសាសនាសុទ្ធសាធទេ ដូចជាស្នាដៃ
ដួង - បាយសី - គ្រឿងបូជាផ្សេង ១ ។

- ឯពិធីសុំសុខចំរើនទៀត គឺការបន់ស្រន់បួងសួងសំបួងសំរួង
ដែលពុំមែនជាខ្លឹមសារតុល្យសាសនា គឺជាខ្លឹមសារនៃព្រហ្មញ្ញសាសនា ។
រាល់ការបន់ស្រន់សុទ្ធតែផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងជំនួយរបស់អស់លោក អ្នកមាន
ច្រើនបារមី ។

អាស្រ័យហេតុនេះ ប្រភពព័ត៌មានទាំងបួនដែលយើងលើកយក
មករៀបរាប់នេះក៏ឃើញថា មានលក្ខណៈសមស្របខ្លះទៅនឹងជំនឿក្នុង
ព្រហ្មញ្ញសាសនា ដែលប្រជាជនយើងធ្លាប់ជឿកន្លងមក ។

ការស្រាវជ្រាវប៉ុណ្ណោះគ្រាន់តែជាផ្នែកខ្លះ ដែលទទួលបានពីការ
និយាយត ១ គ្នា ។ រីឯការបរិច្ឆេទ ពិតប្រាកដដែលកើតព្រះអង្គដងកើ វិហារ
ទាំងពីរ ក៏មិនឃើញមានសេសសល់ឯកសារណាមួយ ធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការ
ស្រាវជ្រាវឡើយ ។

សូមអធ្យាស្រ័យពីបណ្តាមិត្តអ្នកអាន ហើយនិងសូមជួយបំពេញ
បន្ថែមនូវអ្វីដែលមិត្តអ្នកអានយល់ថា ត្រឹមត្រូវមានប្រយោជន៍ ដើម្បីបាន
ឯកសាររួមមួយទុកជាអនុស្សាវរីយ៍ក្នុងឱកាសពិធីសម្ពោធបើកអោយប្រើ
ប្រាស់ជាផ្លូវការវេទិកា និង វិហារទាំងពីរនៅមុខរាំង និង ពិធីបុណ្យអុំទូក
បណ្តែតប្រថីប សំពះព្រះខែ អកអំបុកឆ្នាំ ១៩៩១ នេះ ។

អ្នកនិពន្ធ

ជា - ភាន

- សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ក្រុមប្រឹក្សាជាតិវណសិរ្ស
- អនុប្រធាននាយកដ្ឋានយោសាស្ត្រកសិកម្ម-និពន្ធ
ខ្លួនកាល័យក្រុមប្រឹក្សាជាតិវណសិរ្ស ,

លេខ ១៩ . ០០៤ និពន្ធដោយលោកចាច់ ប៉ែន ហ្វា ប៉ាង អាចារ្យ នៅពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យរង ខេត្តឃ្នាំង កម្ពុជាក្រោម មានចែងថា:

« សម័យលង្វែក គ.ស ២០៧១ គ.ស ១៥២៨ » ព្រះបាទអង្គធួន ទី ១ ទ្រង់ តាំងពញាតាត ងារជាស្មិទ្ធិភូបាល ជាស្តេចក្រាញ់នៅកម្ពុជាក្រោម ស្រុកបាសាក់ ។ ស្តេចក្រាញ់នេះបានចាត់របៀបរបៀបចំ ការពារស្រុកមានដូច តទៅនេះ : /

ទាហានដើងទឹក ចែកជា ៣ ក្រុម

ក្រុមទី ១ ហៅទ័ពស្រួច ហាត់ច្បាំងនឹង ទូកដែលមានទ្រង់ទ្រាយ ដូចទូកប្រណាំងយើងសព្វថ្ងៃ ។

ក្រុមទី ២ ហៅទ័ពជំនួយ ហាត់ច្បាំងនឹង ទូកចែវពីរជួរ ដែលមាន ទ្រង់ទ្រាយដូចទូកប្រណាំងយើងសព្វ ថ្ងៃ ។

ក្រុមទី ៣ ហៅទ័ពបាសាក់ គឺទូកធំមានដំបូល មានចែវ មានក្តោង មានទ្រង់ទ្រាយដូចជាទូកបាសាក់ ហៅទូកប៉ុកចាយ តែរាងស្លូតវែងមាន ដំបូល តែមួយកាត់ខាងមុខឥតជញ្ជាំង . ល . ជាទូកដាក់ស្បៀងអាហារ សំរាប់កងទ័ព ។

របៀបបង្កាត់ច្បាំង « តាមទំនៀមស្តេចក្រាញ់កម្ពុជាក្រោម » ស្តេចលើ មន្ត្រីបួនមិស « ចតុស្តម្ភ » ដែលនៅក្នុងឱវាទស្មិទ្ធិភូបាល ស្តេច ក្រាញ់គ្រប់ជំពូក ដែលបញ្ញត្តិច្បាប់សំរាប់ស្រុក . ល . ។ កំណត់ថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែកត្តិក រដូវអកអំបុកនោះ មន្ត្រីទាំងបួនមិសត្រូវកេណ្ឌទាហានទាំងដើងទឹក ដើងគោក « សមយុទ្ធ » ១ ថ្ងៃ ១ យប់រាល់ឆ្នាំ ។

ចំណែកទាហានដើងទឹកអោយនៅប្រលងប្រឡងទន្លេតាមកន្លោះ ក្នុងខេត្តឃ្នាំង ត្បិតទីនោះជាទីប្រជុំទឹក គ្រប់ខេត្ត ទៅមកបានស្រួល ។

តាមសៀវភៅ និង ឯកសារ ជាប្រភពទាំងពីរខាងលើនេះ អាច
សន្និដ្ឋានបានថា ប្រទេសកម្ពុជាសម័យបុរាណ ជាប្រទេសមានកងទ័ពជើង
ទឹកយ៉ាងខ្លាំងពូកែ និង មានវិធីហ្វឹកហ្វឺន ពិធីសមយុទ្ធកងទ័ពនេះ ជាប្រពៃណី
ជាប់រៀងរាល់ឆ្នាំ ហើយអាចសន្និដ្ឋានទៀតថា ប្រទេសកម្ពុជាធ្វើពិធីនេះ
រៀងរហូតមក គឺជាប់តំណមកពីសមយុទ្ធ ក្នុងសម័យបុរាណនេះឯង ។

គ . ឯកសារខ្លះបាននិយាយថា ពិធីបុណ្យអុំទូក គឺជាបុណ្យ
ប្រពៃណីជាតិ ដ៏ធំមួយនៅប្រទេសកម្ពុជា ។ បុណ្យនេះ មានរូបភាពប្រហាក់
ប្រហែលនឹងបុណ្យប្រចាំរដូវរបស់ជនជាតិអឺរ៉ុប ដែលមានឈ្មោះថា សាំង
ហ្សង់ ដែលបច្ចុប្បន្នប្រារព្ធ ធ្វើនៅអឺរ៉ុបខាងជើង ។

✦ ប្រពៃណីខ្លះ មានប្រវត្តិជាប់ទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងប្រវត្តិ
នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។ ប៉ុន្តែការបកស្រាយមួយ ដែលអាចយកជាការគ្រប់
គ្រាន់គឺក្នុងបំណង « ដឹងគុណដល់ព្រះគង្គា និង ព្រះធរណី ដែលបានផ្តល់ដល់
ជីវភាពរស់នៅ និងសុខមាលភាពចំពោះទឹកដីវិញ ដែលយើងនាំគ្នាធ្វើអោយ
កករលាក់ » ។

១ ការបកស្រាយចុងក្រោយនេះ គឺដូចគ្នាបេះបិទទៅនឹង ទំនៀម
ទំលាប់នៃព្រហ្មញ្ញ សាសនា ហើយស្របទៅ នឹង ស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រជាក់
ស្ងួត និង ជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រជាកសិករយើង ។

✦ ពិធីបុណ្យអុំទូក ប្រព្រឹត្តទៅនាថ្ងៃពេញចូណីមិខែកត្តិក ស្របទៅ
នឹង រដូវទឹកជំនន់ ដែលក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានខែមកហើយបានធ្វើអោយបឹង
- ចូរណីទាំងឡាយក្លាយទៅសមុទ្រដ៏ធំល្វឹងល្វើយហើយក៏បញ្ជាក់ទៀតថា ពេល
នេះស្រូវក្នុងស្រែកំពុងតែទុំហើយ ។

« នៅពេលដែលទឹកទន្លេមេគង្គលិចជន់ « សីហា. វិច្ឆិកា » ទឹក

ជំនន់ដ៏សន្តិកសន្តាប់ បានហូរចាក់ស្រោចស្រពចុងចូរ តាមរយៈទន្លេសាប
ដែលហូរពីត្បូង ទៅជើង ។ ដល់រដូវទឹកស្រក ដែលចាប់ផ្តើមនៅខែវិច្ឆិកាទឹក
បឹងចូរហូរ ត្រឡប់តាម ទន្លេសាបដដែល ពីជើងមកត្បូងវិញ » ។

ទឹកជំនន់នៃទន្លេមេគង្គ ពិសេសជំនន់នៅតាមបឹងចូរមានប្រភព
មកពីប្រទេសទីបេដ៏សែនឆ្ងាយ បានផ្តល់ជីវភាពនូវស្រែចំការនៅប្រទេស
កម្ពុជា ។ ដី ល្បាប់ដែលបានដោយសារទឹកជំនន់នៃទន្លេបឹងចូរ ទាំងឡាយបាន
ធ្វើអោយ ដីមាន ដីជាតិបង្កបាននូវធនធានសំបូរបែបនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

— ដំណាំទាំងឡាយដែលកសិករខ្មែរធ្វើតាមចង្វាក់នៃទឹកសំរកបាន
ផ្តល់នូវផលយ៉ាងច្រើន រាំងស្ងាត់គ្រោះទុរ្ភិក្ស និង ផ្តល់សុភមង្គល ។ ដូច្នោះ
ហើយបានជាដល់រដូវទឹកស្រក បុរាណខ្មែរយើង ក៏កំណត់យកថ្ងៃពេញ
បូណិមី ខែកត្តិករៀងរាល់ឆ្នាំ រៀបចំពិធីអុំទូក បណ្តែតប្រទីប សំពះព្រះខែ
អកអំបុក ដើម្បីសំដែងមនោសញ្ចេតនាដឹងគុណចំពោះទន្លេមេគង្គ និង
ទន្លេសាប ដែលបានផ្តល់ដីជាតិយ៉ាងសំខាន់បំរើ វិស័យកសិកម្ម ។

ពិធីបូណ៌្យនេះ គេតែងប្រារព្ធធ្វើអស់ថេរវេលា ៣ ថ្ងៃ គឺថ្ងៃ ១៤
កើត ១៥ កើត និង ថ្ងៃ ១ រោជ ខែ កត្តិក ធ្វើនៅតាមដងទន្លេសាប នាកំពង់ផែ
មុខរាំង ។

ប្រភពព័ត៌មានបណ្តុក ប្រធាន

ក. គម្ពីរ មាថាវង្ស ភាសាបាលី មានចែងថាព្រះចង្កូមកែវទាំងបួន
នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធប្រតិស្ថាននៅទីទាំង ៤ គឺ

- ទី ១ . នៅត្រៃត្រីង្សស្វិត,
- ទី ២ . នៅពិភពនាគ,
- ទី ៣ . នៅស្រុកគន្ធារ,
- ទី ៤ . នៅទន្លេបុរៈ កលិង្គរដ្ឋ ។

ខ . ភាណវារៈបាលី ត្រង់ពុទ្ធនមក្ការគាថា មានចែងថាស្នាមព្រះ.

បាទ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធប្រតិស្ថាននៅទីទាំង ៥ គឺ

- ទី ១ . នៅសុវណ្ណមាលិកបរពត
- ទី ២ . នៅសុវណ្ណបរពត
- ទី ៣ . នៅសុមនក្នុងបរពត
- ទី ៤ . នៅយោនកបុរី
- ទី ៥ . នៅស្ទឹងនម្មមា ។

ឃ គ . ពាក្យសរសេរព្រះបាទ « យស្សបាទេ » ទាំងបាលី ទាំងស ព្រមមានចែងថា ព្រះបាទនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធប្រតិស្ថាននៅទីទាំង ៥ ដូចក្នុង ភាណវារៈ ដែរ ។

ដោយហេតុមានគម្ពីរដីកាជាប្រភពយ៉ាងនេះ បានជាពុទ្ធបរិស័ទ ខេមរជាតិតែងធ្វើពិធីបណ្តែតប្រទីបនៅយប់ពេញបូណិមិខែអស្សុជ , ដែល ក្រោយមកគេ ប្រារព្ធពិធីបណ្តែតប្រទីបនៅយប់ ១៤ . ១៥ កើត និង ១ រោជ ខែកក្កដា ឬជាចំពោះព្រះចង្កូមកែវ នៅពិភពនាគ ព្រះពុទ្ធបាទនៅស្ទឹងនម្មមា និង នៅទីឯទៀតដូចពោលខាងលើ ហើយដោយជឿថា ជាការកុសលយ៉ាងធំ បានផលយ៉ាងប្រសើរ ដើម្បីសុខចំរើនរុងរឿងដល់ខ្លួន ដល់ប្រជាជន និង ដល់ ប្រទេសជាតិ ។

រូបភាពនៃពិធីសំពះព្រះខែ - អកអំបុក :

តាមគម្ពីរបរមតូទីបនី អង្គកថាចរិយាបិដក ភាសាបាលីមានចែង
ថា ក្នុងដើមភទ្ទកប្បនេះ ព្រះបរមពោធិសត្វនៃយើង ទ្រង់យោនយកកំណើត
ជាសសបណ្ឌិត « កំណើតជាទន្សាយ » ។ នៅថ្ងៃពេញបូណ៌មិមួយ សស-
បណ្ឌិត បានអធិដ្ឋានឧបោសថសីល . ហើយឧទ្ធិសម័សៈជាទានបរមតូបារមី
ដើម្បីចំពេញពោធិសម្ភារអោយបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ ។ ព្រះឥន្ទទ្រង់ជ្រាប
ហេតុការណ៍នោះ ក៏ទ្រង់ក្រឡាខ្លួនជាព្រាហ្មណ៍ចាស់មកសុំម័សាសសបណ្ឌិត
ជាអាហារសសបណ្ឌិតពោធិសត្វបានអោយ ព្រាហ្មណ៍ចាស់នោះបង្កាត់ ភ្លើង
ភ្នក់ ហើយក្នុងពេលដែលភ្លើងកំពង់រេះសន្ទោសនៅ សសបណ្ឌិតក៏រលាស់
ខ្លួន ៣ ដងដើម្បី អោយសត្វល្អិតដែលជាប់នៅនឹងរោមជ្រុះចេញរួច ក៏លោត
ចូលទៅក្នុងភ្នក់ភ្លើងភ្លាម ។ អស្ចារ្យភ្លើងនោះ ពុំបានរេះសសបណ្ឌិតសោះ
ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ ក៏ស្ទុះទៅពរព្រះពោធិសត្វឡើងទៅដល់មណ្ឌលព្រះចន្ទ ហើយ
ទ្រង់យកម្នាងសិលាគួររូបទន្សាយ ហើយឥន្ទព្រាហ្មណ៍អធិដ្ឋានថា សូមអោយ
រូបទន្សាយពោធិសត្វដែលខ្ញុំគូរនេះនៅជាប់រហូតដល់ទីពិធីកប្ប ។

ដោយអានុភាពទានបរមតូបារមីនៃព្រះពោធិសត្វ ដង និង សេចក្តី
អធិដ្ឋានរបស់ព្រះឥន្ទផង រូបទន្សាយ ក៏ឃើញប្រាកដក្នុងមណ្ឌលព្រះចន្ទ
ដរាបដល់សព្វថ្ងៃ ។

ដោយជឿតាមរឿងនេះហើយ បានជានៅវេលាយប់ពេញបូណ៌មិ
ខែកត្តិក រៀងរាល់ឆ្នាំ ខ្មែរយើងយកនំចំណី មានអំបុក និង ចេកជាដើមមក
បូជាព្រះចន្ទ ហៅថាពិធីសំពះព្រះខែ - អកអំបុក ។

អត្ថបទរបស់ : នាយកដ្ឋានសាសនានៃខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សាជាតិ
រណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា

ពិធីបុណ្យអុំទូក និង ចំណាត់ថ្នាក់ទូក ឆ្នាំ ១៩៩០

ក្នុងឆ្នាំ មមី ទោស័ក ព.ស ២៥៣៤ គ.ស ១៩៩០ គឺ ជាឆ្នាំមាន
អត្ថន័យជាប្រវត្តិសាស្ត្រដែលគណៈបក្សប្រជាជនកម្ពុជា រដ្ឋាភិបាល នៃ
រដ្ឋកម្ពុជា និង រណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា បានធ្វើអោយ
រស់ឡើងវិញនូវពិធីបុណ្យ ប្រពៃណីរបស់ខ្លួន គឺបុណ្យអុំទូក បណ្តែតប្រទីប
សំពះព្រះខែ អកអំបុក ដែលមិនត្រូវបានគេអើពើពីឆ្នាំ ១៩៧០ ក្នុងអំឡុង
សង្គ្រាម ៥ ឆ្នាំ នៃរបប លន់ នុល និង ត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាតក្នុងចន្លោះ
ឆ្នាំ ១៩៧៥ - ១៩៧៨ នៅក្រោមរបបគ្រប់គ្រងផ្តាច់ការរបស់ពួក ប៉ុលពត ។
ក្រោយថ្ងៃវិដោះ ៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩ , គណៈបក្សប្រជាជនកម្ពុជា និង រដ្ឋា-
ភិបាលនៃរដ្ឋកម្ពុជា បានបើកឱកាសជូនប្រជាជនរក្សាប្រពៃណីជាតិ កំសាន្ត
សប្បាយនៅតាមវត្តអារាម តាមជនបទ ភូមិ ឃុំ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ហើយចាប់ពី
ឆ្នាំ មមី ទោស័ក ព.ស ២៥៣៤ គ.ស ១៩៩០ គណៈបក្ស រដ្ឋាភិបាល និង
រណសិរ្ស បានកំណត់យកពិធីបុណ្យនេះជាផ្លូវការតទៅ ។

ពិធីបុណ្យអុំទូក បណ្តែតប្រទីប សំពះព្រះខែ អកអំបុកមាន
អត្ថន័យពីរយ៉ាង ម្យ៉ាងគឺការថែរក្សាប្រពៃណី ទំនៀមទំលាប់ជាតិដ៏ល្អប្រពៃ
និង ជំនឿសាសនារបស់ប្រជាជនយើង ហើយម្យ៉ាងទៀត គឺជាការបញ្ជាក់
កាន់តែច្បាស់ពីអត្តិភាព និង ការរីកចម្រើនលើគ្រប់វិស័យ នៃសង្គមជាតិដែល

យើងសំរេចបានហើយត្រូវខិតខំការពារថែរក្សាអោយគង់វង្សជារៀងរហូត។
 ការប្រណាំងទូក បណ្តែតប្រទីប សំពះព្រះខែ អកអំបុក គឺជា
 ពិធីបុណ្យដ៏ល្អប្រពៃរបស់ប្រជាជាតិយើង, ដែលបង្ហាញពីទឹកចិត្តជាបុណ្យ
 កុសល ស្រឡាញ់ភាពសុខក្សេមក្សាន្ត សប្បាយរីករាយសាមគ្គីភាពទូលំ
 ទូលាយ និង ក៏ជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីថាមពលភ្លៀវក្លាស្វាហាប់ ម៉ឺងម៉ាត់ អង់អាច
 ក្លាយបរន អំណត់ព្យាយាម និង ឆន្ទៈ ប្រយុទ្ធរបស់ប្រជាជនយើងក្នុងការ
 ការពារឯករាជ្យជាតិ ការពារអាយុជីវិតប្រជាជន ទ្រព្យសម្បត្តិ កេរដំណែល
 និង កិត្តិយសរបស់ជាតិ ប្រឆាំងនឹងគ្រប់ឧបាយកលឈ្នានពានរបស់ខ្មាំង
 សត្រូវ ។ ម៉្យាងទៀត ពិធីនេះក៏ជាការបង្ហាញពីការរីកចំរើនសំបូរបែបនៃ
 ផលិតផលកសិកម្ម ដែលផុសចេញពីទឹកដីមានជីវជាតិនៃជ្រោយសុវណ្ណភូមិ
 គួបផ្សំនឹងវិធីសាស្ត្រព្យាយាម អត់ធ្មត់ កែច្នៃធម្មជាតិ មិនគិតពីការនឿយ
 ហត់របស់ប្រជាជនយើង ។

គួរគប្បីរំលឹកឡើងវិញថា នារសៀលថ្ងៃទី ២ វិច្ឆិកា ១៩៩០ ការ
 ប្រណាំងទូក ទូកម្លូង នៅតាមដងទន្លេសាប នៅត្រង់ចតុមុខ មានទូក
 ចំនួន ៤៣ មកបីបណ្តាខេត្ត ក្រុង និង អង្គភាពមួយចំនួន គឺ ទីក្រុងភ្នំពេញ
 ៩ ទូក, ខេត្តកណ្តាល ១៥ ទូក , ខេត្តកំពង់ចាម ៦ ទូក, ខេត្ត ព្រៃវែង ៤ ទូក,
 ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ៤ ទូក , ខេត្តក្រចេះ ២ ទូក និងស្នងការដ្ឋានទឹក ៣ ទូក ។
 ទូកទាំង ៤៣នេះ ត្រូវបានផ្ទុះផ្តងប្រណាំងផ្តាច់ព្រ័ត្រនៅថ្ងៃទី៣ វិច្ឆិកា ១៩៩០
 តាមគូរ ១ ដែលគណៈកម្មការបានកំណត់បែងចែក ដូចតទៅនេះ ៖

គូរទី១

កំហែងពេជ្រយូញ វត្តយូញ ស្រុកបូស្សីកែវ រដ្ឋធានីភ្នំពេញ

ចំណុះ ៤៧ នាក់

- ច័ន្ទរស្មីពស់ព្រៃមានប្អូន វត្តមេសប្រចាន់ ស្រុកពារាំង ខេត្តព្រៃវែង ចំណុះ ៤០ នាក់

ភូមិ ២

- កំហែងបារមី វត្តក្រៅ ឃុំភូមិធំ ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ៥៦ នាក់
- ព្រហ្មពេជ្រ ខ័ណ្ឌចំការមន រដ្ឋធានីភ្នំពេញ ចំណុះ ៥០នាក់

ភូមិ ៣

- សុវណ្ណមន្ទាបុប្ផាពេជ្រ វត្តត្បូងដី ខ្សាច់កណ្តាល ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ៣៨ នាក់
- សុវណ្ណឈូកវត្ត វត្តកញ្ចក់ ខ័ណ្ឌ ចំការមន រដ្ឋធានីភ្នំពេញ ចំណុះ ៤៥ នាក់

ភូមិ ៤

- ចំប៉ាពេជ្រ វត្តចុងកោះ ខេត្តកំពង់ចាម ចំណុះ ៣៨ នាក់
- ពេជ្រមុដរស្មីផ្កាយព្រឹក វត្តស្នាពែត ឃុំគគីរ ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ៥៦ នាក់

ភូមិ ៥

- មហានាគ វត្ត នាគវ័ន ខ័ណ្ឌទួលគោក រដ្ឋធានីភ្នំពេញ ចំណុះ ៤៥ នាក់
- ចិន្តាមុនី វត្តពោលាស់ ឃុំ ជ្រៃធំ ខេត្ត កណ្តាល ចំណុះ ៤៥នាក់

គូទី ៦

- បទុមវិទ្ធិ វត្តបុមវត្តិ ឃុំ ស្វាយយ៉ាង ខេត្តកំពង់ចាម
- រតនមុន្នី ស្រែវើនផ្កាយព្រឹក វត្តព្រែកក្មេង ខ័ណ្ឌ ៧ មករារដ្ឋធានី ភ្នំពេញ ចំណុះ ៤៣ នាក់

គូទី ៧

- កំហែងរាមា វត្តក្រៅ ឃុំភូមិធំ ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ៥៦ នាក់
- លំពែងពេជ្រ វត្តសេរីគង្គា ខេត្តកំពង់ចាម ចំណុះ ៥២ នាក់

គូទី ៨

- ពេជមុន្នីវត វត្តវាលអណ្តែត ឃុំកោះរះ ល្វាឯម ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ៤៦ នាក់
- សុវណ្ណពេជ្រគីរី វត្តចាក់អង្រែ ស្រុកមានជ័យ រដ្ឋធានីភ្នំពេញ ចំណុះ ៥៥ នាក់

គូទី ៩

- សារាយផុត វត្តពិជ័យរង្សីពុកឫស្សី ខេត្ត កណ្តាល ចំណុះ ៤១ នាក់
- នារី ឧត្តម ស្រុកកងមាស ខេត្តកំពង់ចាម

គូទី ១០

- ស្រីខ្មៅមានជ័យ វត្តព្រាល ស្រុកពារាំង ព្រៃវែង ចំណុះ ៤២ នាក់

- បទុមបុប្ផា វត្ត បទុមកេសរ ពាមកោះស្នា ស្រុក ស្ទឹងត្រែង
ខេត្ត កំពង់ចាម ចំណុះ ៤៣ នាក់

គូទី ១១

- ភ្នំបូរិសេរិវិទ្យា វត្តព្រែកក្រពៅ មន្ទីរយោសនាការ និងវ ប្បធម៌
រដ្ឋធានី ភ្នំពេញ ចំណុះ ៥៥ នាក់

- ចំប៉ាពេជ្រ ខេត្តក្រចេះ ចំណុះ ៣៩ នាក់

គូទី ១២

- វិទ្យាចេស្តារកុមារពេជ្រ វត្តមេបាន ស្រុកខ្សាច់កណ្តាល ខេត្ត
កណ្តាល ចំណុះ ៤៥ នាក់

- ចំរើនវិទ្យា ខេត្តក្រចេះ ចំណុះ ៣៦ នាក់

គូទី ១៣

- សង្គមផ្កាយព្រឹក វត្តព្រែកជ្រៃលើ ឃុំព្រែកជ្រៃ ស្រុកពាមរ ខេត្ត
ព្រៃវែង ចំណុះ ២៦ នាក់

- ជ័យជំនះ ស្នងការដើមទឹក ចំណុះ ៣១ នាក់

គូទី ១៤

- រន្ទះសួរសែង វត្តក្រឡែងកែង ឃុំវាលស្នួរ ស្រុក កំពង់ត្រឡាច
ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ចំណុះ ២៩ នាក់

- ព្រះញាមាស ស្រុកស្រីសន្ធរ ខេត្ត កំពង់ចាម ចំណុះ ៣៩ នាក់

គូទី ១៥

- ពេជ្រមុនី វត្តពោធិឧត្តម ឃុំព្រែករន្ទះ ខេត្ត ព្រៃវែង ចំណុះ
៤០ នាក់

- រន្ទះពេជ « ក្តាមប្រៃ » វត្តកំពង់ត្រឡាច កំពង់ក្តាម ស្រុក
កំពង់ត្រឡាច ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង ២៦ នាក់

- យកជ័យ វត្តមិបាវសាន ស្នងការជើងមីក ចំណុះ ៣៨ នាក់

ទួកចេតនារី : គូទី ១៦

- ពេជ្របុប្ផា មានជ័យ វត្តក្រពុំពេជ្រ កោះដាច់ ខេត្តកណ្តាល
ចំណុះ ៤៦ នាក់

- ពេជ្រវិទ្ធិសាមគ្គីមានជ័យ ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ៤៦ នាក់

គូទី ១៧

- មានជ័យ វត្តក្បាលកោះ ស្នងការជើងមីក ចំណុះ ២៨ នាក់

- វិរាយផាត់មានវិទ្ធិ វត្តរកាកោង មុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល

គូទី ១៨

- សុវណ្ណកែវមុនី វត្តកែវមុនីជោត មុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ
៤៨ នាក់

- ចំប៉ាមានវិទ្ធិ វត្តស្រះចក ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ចំណុះ ២៣ នាក់

គូទី ១៩

- ក្រពុំពេជ្រ ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ២៩ នាក់

- ប្រព័ន្ធស្រែក វត្តប្រព័ន្ធស្រែក កំពង់ឆ្នាំង ចំណុះ ២៦ នាក់

ភូមិ ២០

- មហាគ្រុឌវិទ្ធិ វត្តចតុមុខារាម មុខកំពូល ខេត្ត កណ្តាល ចំណុះ ២៦ នាក់

- កំហែងពេជ្រ វត្តឥន្ទលីបូណ៌ ខ្សាច់កណ្តាល ខេត្ត កណ្តាល ចំណុះ ២៩ នាក់

ភូមិ ២១

- សេរីមានវិទ្ធិ ខេត្តកណ្តាល ចំណុះ ៤៣ នាក់

- សុវណ្ណជលសា វត្តរកាកោង ខេត្តកណ្តាល

ក្រោយពេលព្រលប់ ពិធីពីរទៀតក៏ត្រូវបានធ្វើអោយរស់ឡើង វិញ គឺការលយប្រមិចតាមដងទន្លេកាត់ពីមុខអតីតវាំង និង ការសំពះព្រះខែ អកអំបុកនៅពាក់កណ្តាលអត្រាត្រកុងអតីតវាំង ។

ក្រោយពីពេលប្រណាំងគ្នាចំងាយផ្លូវមីក ១.៥០០ ម យ៉ាង ស្វាហាប់ និង ស្ងួតស្ងួត ចំនួន ៣ លើករួចមក , ពិធីប្រណាំងទូកផ្តាច់ព្រ័តបាន បន្តទៅរសៀលថ្ងៃទី ៣ វិច្ឆិកា ទៀត ។

ជាលទ្ធផល បច្ចេកទេសនៃការប្រណាំងផ្តាច់ព្រ័ត , ទូកអុំ និង ទូក ចែវ ត្រូវបានទទួលចំណាត់ថ្នាក់ ដូចតទៅ :

ក - ទូកអុំថ្លៃកម្រស :

- លេខ ១ « បទុមបុប្ផា » វត្តបទុមកេសរ ឃុំពាមកោះស្នា ស្រុក

ស្ទឹងត្រង់ ខេត្តកំពង់ចាម

លេខ ៩ នាទី ២១ វិនាទី ៧ ភាគ ១០

- លេខ ២ « ព្រះព្រាហ្មណ៍ » ស្រុកស្រីសន្ធរ ខេត្តកំពង់ចាម លេខ ៩ នាទី ៣៦ វិនាទី ៩ ភាគ ១០

- លេខ ៣ « ចំប៉ាពេជ្រ » ខេត្តក្រចេះ លេខ ៩ នាទី ៤៧ វិនាទី

ខ - ទូកចែចផ្លែកបុរស :

- លេខ ១ « ក្រពុំពេជ្រ » វត្តក្បាលកោះ ឃុំឧកញាតិ ស្រុក ខ្សាច់ កណ្តាល ខេត្តកណ្តាល លេខ ១០ នាទី ៤៤ វិនាទី ៦ ភាគ ១០

- លេខ ២ « ប្រពៃស្រព » វត្តប្រពៃស្រព ឃុំជលសា ស្រុកជលគិរី ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង លេខ ១០ នាទី ៤៥ វិនាទី ៨ ភាគ ១០

- លេខ ៣ « សេរីមានវិទ្ធិ » វត្តពិជ័យរង្សី ឃុំ ពុកឫស្សី ស្រុក ខ្សាច់កណ្តាល ខេត្តកណ្តាល លេខ ១១ នាទី ០០ វិនាទី

គ - ទូកចែចផ្លែកនារី :

- លេខ ១ « ពេជ្រវិទ្ធិសាមគ្គីមានជ័យ » វត្តកោះដាច់ ស្រុក មុខកំពូល ខេត្ត កណ្តាល លេខ ១២ នាទី ៥១ វិនាទី

- លេខ ២ « ពេជ្របុប្ផាមានជ័យ » វត្តកោះដាច់ ឃុំ កោះដាច់ ស្រុកមុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល លេខ ១៣ នាទី ៣១ វិនាទី ៨ ភាគ ១០ ។

នៅក្នុងពិធីដ៏មហោឡារិកនេះ ឯកឧត្តម **ហោង សំរិន** ប្រធាន ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋនៃរដ្ឋកម្ពុជា បានអញ្ជើញចូលរួមជាអធិបតី និងបានជូនរង្វាន់ ដល់ជ័យលាភីទាំងនោះផង ។

